

פרשת בראשית

משיחת יום ג' פ' בהר-בחוקותי, כ' אייר ה'תש"מ

– להתלמידים ולהתלמידות שיחיו –

הנחה פרטית בלתי מוגה

הפעם הראשונה לקיומו של יום שלישי בשבוע.

היתה ב"שבעת ימי בראשית" שבהם נברא העולם.

התורה מספרת שהקב"ה אמר אז: "תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו". ומייד לאחר שהקב"ה אמר את הדברים - הם התגשמו בפועל: "ותוצא הארץ דשא", "ועץ עושה פרי". הארץ גילתה והצמיחה מייד את כל מיני העשבים והעצים. חז"ל מסבירים שבאותה עת כל העצים הניבו פירות; לא היו "אילנות סרק" שאינם מניבים פירות שניתן לאוכלם וליהנות מהם, אלא כל עץ ועץ הניב פירות טובים. זוהי הוראה ברורה: מייד עם לידתם של ילדי ישראל להורים יהודיים, כרצונו של הקב"ה ובהתאם למצוותיו -

מברך הקב"ה את ההורים ש"תוצא הארץ דשא עשב", שהילדים הנולדים להם יוציאו מתוכם את היבול שצמחיית השדה מניבה, המינים החשובים ביותר - חיטה ושעורה, שהם המינים הגדלים בשדה ומהם מייצרים לחם שעליו חי האדם, "המוציא לחם מן הארץ", ועליו מבוססת גם בריאות האדם, "ולחם לבב אנוש יסעד";

וכן "עץ עושה פרי", וכאמור - הדבר מתייחס לכל עץ ועץ, כלומר שכל ילד יהודי גדל ומתחנך כך שהוא מניב פירות טובים של ממש, המנעימים עוד יותר את חיי היום-יום. אין המדובר רק בדברים החיוניים שלא ניתן להתקיים בלעדיהם כמו הלחם הגדל בשדה, אלא הילד מניב גם "פירות" הגדלים בכרם.

מכיון שהקב"ה הוא שברא כל ילד כך שיהיה לו רצון עצמאי וכוחות עצמאיים - נותן לו הקב"ה גם את הכוח, הרצון והעונג כך שכל ילד יהודי, שנמשל לעשב וגם לאילן העושה פרי, ינצל את כל כוחותיו, החל מכוח הרצון והתענוג וכלה בשאר הכוחות, כדי לגדול בדרך שעליה ציווה הקב"ה ושעבורה מעניק לו הקב"ה כוחות אלו, ומברך אותו שיצליח בכל האמור.

וכשם שביום שלישי הראשון נאמר "וירא אלוקים כי טוב" - כך מביט הקב"ה בכל יום שלישי בשבוע, כולל יום שלישי זה, על ילדי ישראל, הן על אלו המשולים לעשב והן על אלו המשולים לאילן העושה פירות, ועל-אף שעודם ילדים שעומדים עדיין בתחילת התפתחותם - רואה כבר הקב"ה "כי טוב".

פרשת בראשית

הדבר קשור גם לכך שביום השלישי "הוכפל בו כי טוב", "טוב לשמים וטוב לבריות": כל ילד יהודי הוא "טוב" כשהוא לעצמו בביתו, וגם עושה את כל התלוי בו כדי להיטיב לאלו שסביבו. הדבר מגדיל עוד יותר את ההצלחה והברכה מהקב"ה.

בנוסף לכך, עם סיום ההתוועדות נקיים גם את מצוות הצדקה, שהיא "טוב לבריות". ואזי יהיה זה "החוט המשולש": תפילה יחד, אמירת פסוקי "תורה שבכתב" ו"תורה שבעל-פה" יחד, ונתינת צדקה יחד. ו"חוט משולש" זה לא יינתק; זהו קשר נצחי שלא ייפסק לעולם, שכן מדובר בתורה נצחית, במצוות נצחיות ובעם נצחי,

ובקרוב תהיה גם הגאולה הנצחית "שאין אחריה גלות", הגאולה הנצחית שעל-ידי משיח צדקנו, שהיא "ביום השלישי", בבניין בית-המקדש השלישי, במהרה בימינו ממש.

